

MIESIĘCZNIK KOŚCIELNY

PARAFII

ŚW. TRÓJCY

Rok założenia
1929

Towarzystwo Parafialne
Parafii
Świętej Trójcy

ISSN 1428-1732

Bydgoszcz, lipiec-sierpień 2022

nr 7-8 (302-303) 2022

Przyroda uczy milczenia, milczenie uczy słuchania, słuchanie opowiada o Bogu

Bóg pozwala, a nawet nakazuje nam wziąć sobie wolne: przynajmniej raz w tygodniu, przynajmniej raz w roku. Odpoczynek jest bowiem błogosławieństwem.

Sam „odpoczął siódmego dnia” i „zobaczył, że wszystko jest bardzo dobre”. Wdzięczne spojrzenie na świat jest Jego darem.

* * *

Trzeba, aby wakacje były rzeczywiście czasem odzyskiwania ludzkich energii, w którym można – przebywając z dala od zwykłego otoczenia – odnaleźć samych siebie i innych w warunkach większej równowagi i spokoju. Zawierzmy opiece Matki Bożej tych, którzy przygotowują się do wakacji oraz tych, którzy już je zakończyli. Niech ci, którzy przebywają na wakacjach, zazną zasłużonego wypoczynku, kto zaś nie ma takiej możliwości, niech spotka się z konkretnymi przejawami przyjaźni i solidarności.

Św. Jan Paweł II
Castel Gandolfo 1999 r.

WAKACYJNY PORZĄDEK NIEDZIELNYCH MSZY ŚW.

W okresie wakacyjnym, od niedzieli, 3 lipca do niedzieli, 28 sierpnia br. włącznie, nie będzie odprawiana Msza św. o godz. 15⁰⁰. Zapraszamy do kościoła na godz. 20³⁰.

W związku z tym wakacyjny porządek niedzielnych Mszy św. przedstawia się następująco: godz. 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 12⁰⁰, 18⁰⁰ i 20³⁰.

Prosimy Rodziców i Opiekunów, aby dopilnowali, by dzieci w okresie wakacyjnym nie zaniedbywały obowiązku uczestniczenia w niedzielnych Mszach Świętych. *red.*

Z ŻYCIA PARAFII

• Dnia 8 czerwca br. ks. Paweł wraz z Liturgiczną Służbą Ołtarza zaprosił chłopaków z parafii na zabawę – kopanie piłki nożnej. Było sportowo i wesoło.

Mysł miesiąca

Wolność nie polega
na robieniu tego, co chcemy,
ale na posiadaniu prawa
do robienia tego, co powinniśmy.

św. Jan Paweł II

Refleksja wakacyjna

„Cisza panująca w środowisku naturalnym jest warunkiem najbardziej sprzyjającym skupieniu, słuchaniu Boga, medytacji.

Już samo zakosztowanie ciszy, jeśli można tak powiedzieć – „napełnienie się” ciszą – usposabia nas do modlitwy”.

Benedykt XVI
10/08/2011

Źródłem naszej wiary – Msza Święta POWRÓĆMY NA EUCHARYSTIĘ

Eucharystia daje życie (2)

Dzięki Eucharystii rozwijamy w sobie życie Boże. Dlatego Msza Święta jest punktem nieusuwalnym z życia chrześcijańskiego. Kto ją usunie, wewnątrz siebie się rozbija. Bowiem z Eucharystii, jak z życiodajnego źródła, wypływa cała moc i skuteczność Kościoła. Ona „zawiera i wyraża wszystkie formy modlitwy; jest «czystą ofiarą» całego Ciała Chrystusa «na chwałę Jego imienia» (por. Mt 1, 11), jest (...) «świętą ofiarą uwielbienia» (KKK 2643). W niej Jezus oddaje siebie Ojcu „za życie świata” na sposób sakramentalny.

Dlatego św. Jan Paweł II zauważa, że Eucharystia to sakrament miłości Boga do człowieka i człowieka do Boga, a równocześnie jest to sakrament, który tworzy wspólnotę. W Eucharystii jest obecny – ze swoim człowieczeństwem i Bóstwem – Jezus Chrystus.

Istnieją trzy drogi, na których może się w nas dokonać rozwój „życia eucharystycznego”:

1. Przez aktywne uczestnictwo w Ofierze Mszy Świętej.
2. Konsekwencją udziału we Mszy Świętej jest życie przesiąknięte miłością Boga i bliźniego.
3. Pomocą jest medytacja i adoracja, czyli mistyczna kontemplacja przed Najświętszym Sakramentem.

Eucharystia jest „pokarmem z nieba”, który nie tylko mamy adorować, ale który mamy też przyjmować. Alessandro Pronzato – kapłan diecezjalny, dziennikarz, autor licznych książek z zakresu duchowości – gdy usłyszał zarzut, że ktoś mający liczne słabości często przyjmuje Komunię Świętą, odpowiedział: „Pomyślcie, w ile jeszcze innych grzechów wpadłby, gdyby do Komunii Świętej nie przystępował”. Jednak wbrew powszechnemu przekonaniu Eucharystia nie jest „pokarmem mocnych”, ucztą dla elit, nagrodą za dobre sprawowanie, ale stanowi pokarm słabych, których Jezus leczy, karmi i umacnia. Otwiera ona na spotkania z żywym i działającym Bogiem w nocy naszego życia, podczas mrocznych chwil czy sytuacji zagubienia, uwalniając nas od wieczności ukrytej pośrodku naszego czasu. cdn

Na podst. „Powróćmy na Eucharystię”
ks. Leszek Smoliński, RAFAEL
Oprac. ep

KALENDARIUM MIESIĄCA

Lipiec 2022

- 1 VII – pierwszy piątek m-ca
- 2 VII – pierwsza sobota m-ca. Nawiedzenie chorych i niepełnosprawnych od godz. 8³⁰ na indywidualne zgłoszenie, którego można dokonać w biurze parafialnym lub zakrystii
- 3 VII – 14. niedziela zwykła**
- 5 VII – pierwszy wtorek m-ca. Adoracja Najświętszego Sakramentu w godz. 20⁰⁰ do 21⁰⁰, zakończona Apelem Jasnogórskim
- 6 VII – wspomnienie bł. Marii Teresy Ledóchowskiej – dziewicy
- 7 VII – pierwszy czwartek m-ca
- 8 VII – wspomnienie św. Jana z Dukli – prezbitera. Całodzienna adoracja Najśw. Sakramentu od godz. 8³⁰ do 17⁵⁰. Wstąp chociaż na chwilę i pomódl się
- 10 VII – 15. niedziela zwykła**
- 11 VII – Święto św. Benedykta – opata, patrona Europy
- 12 VII – wspomnienie św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu – bpa i męczennika
- 13 VII – wspomnienie świętych pustelników Andrzeja Świerada i Benedykta
- 15 VII – wspomnienie św. Bonawentury – bpa i dra Kościoła
- 16 VII – wspomnienie NMP z Góry Karmel

17 VII – 16. niedziela zwykła

- 22 VII – Święto św. Marii Magdaleny
- 23 VII – Święto św. Brygidy – zakonnicy, patronki Europy
- 24 VII – 17. niedziela zwykła.** Światowy Dzień Dziadków i Osób Starszych
- 25 VII – Święto św. Jakuba Apostoła. Dzień imienin biskupa Krzysztofa Włodarczyka – Ordynariusza naszej diecezji
- 26 VII – wspomnienie św. Joachima i Anny – rodziców NMP
- 29 VII – wspomnienie św. Marty, Marii i Łazarza

31 VII – 18. niedziela zwykła.

Sierpień 2022

- 1 VIII – wspomnienie św. Alfonsa Marii Liguieriego – bpa i męczennika
- 2 VIII – odpust Porcjunkuli. Pierwszy wtorek m-ca. Adoracja Najśw. Sakramentu w godz. 20⁰⁰ do 21⁰⁰, zakończona Apelem Jasnogórskim
- 4 VIII – wspomnienie św. Jana Marii Vianneya – prezbitera. Pierwszy czwartek m-ca
- 5 VIII – pierwszy piątek m-ca
- 6 VIII – Święto Przemienienia Pańskiego. Pierwsza sobota m-ca. Nawiedzenie chorych i niepełnosprawnych od godz. 8³⁰ na indywidualne zgłoszenie, którego można dokonać w biurze parafialnym lub zakrystii

7 VIII – 19. niedziela zwykła

- 8 VIII – wspomnienie św. Dominika – prezbitera
- 9 VIII – Święto św. Teresy Benedykty od Krzyża – dziewicy i męczennicy, patronki Europy
- 10 VIII – Święto św. Wawrzyńca – diakona i męczennika
- 11 VIII – wspomnienie św. Klary – dziewicy
- 14 VIII – 20. niedziela zwykła**
- 15 VIII – Uroczystość Wniebowzięcia NMP. Podczas każdej Mszy Świętej błogosławieństwo ziół i kwiatów
- 17 VIII – wspomnienie św. Jacka – prezbitera
- 20 VIII – wspomnienie św. Bernarda – opata i dra Kościoła
- 21 VIII – 21. niedziela zwykła**
- 22 VIII – wspomnienie NMP Królowej
- 24 VIII – Święto św. Bartłomieja – Apostoła
- 26 VIII – Uroczystość NMP Częstochowskiej.** Odnowienie Ślubów Jasnogórskich. W tym dniu nie obowiązuje wstrzemięźliwość od spożywania potraw mięsnych
- 28 VIII – 22. niedziela zwykła**
- 29 VIII – wspomnienie męczeństwa św. Jana Chrzciciela
- 31 VIII – Święto Rocznicy Poświęcenia Kościoła Katedralnego w Bydgoszczy.

Z ŻYCIA DIECEZJI

• 14 czerwca br., o godz. 18⁰⁰, na zaproszenie Ordynariusza Diecezji Bydgoskiej Biskupa Krzysztofa Włodarczyka, uczestniczyliśmy w uroczystościach odpustowych ku czci bł. bpa Michała Kozala – patrona naszej diecezji – które odbyły się w kościele pw. tego błogosławionego przy ulicy Nakielskiej.

• 31 VIII – Święto Rocznicy Poświęcenia kościoła katedralnego w Bydgoszczy. W tym dniu, podczas głównej Mszy Świętej pod przewodnictwem Biskupa Bydgoskiego, uczestniczyć będą kapłani wraz z delegacjami z parafii dekanatów przeżywających w 2022 roku wizytację kanoniczną.

Czcigodny Księżę Biskupie

Niech dobry Bóg obdarzy Cię wszelkimi łaskami i w zdrowiu zachowa. Życzymy opieki Trójcy Przenajświętszej i Pani Bydgoskiej – Matki Bożej Pięknego Miłości.

Życzymy wszelkich łask od Dobrego Boga, które wypraszamy przez Patrona – św. Krzysztofa: życzliwości, radości, pokoju oraz nadziei, że najpiękniejsze chwile to te, które na Ciebie czekają.

Życzymy jak najlepszych relacji z wiernymi i duchowieństwem – pomni słów ks. Biskupa, że **«ważne są relacje, a nie racje»**.

Redakcja MK

INTENCJE POWOŁANIOWE DIECEZJI BYDGOSKIEJ

NA LIPIEC 2022

„Módlmy się za kapłanów i osoby konsekrowane, sługi i szafarzy Boskich tajemnic, aby pozostając zawsze wiernymi w spełnianiu otrzymanego posługiwania, świadectwem swojego życia przyczyniali się do wzrostu nowych powołań”.

NA SIERPIEŃ 2022

„Módlmy się za Liturgiczną Służbę Ołtarza, aby powierzone im funkcje spełniali gorliwie, a umocnieni Słowem Ewangelii, budowali swoje życie na Bogu i stawali się świadkami Jego miłości – szczególnie wśród rówieśników”.

Uczmy się kochać Boga.
Uczmy się kochać Kościół
i Chrystusową prawdę.

bł. Stefan kardynał Wyszyński

PATRONI DIECEZJI BYDGOSKIEJ

MATKA
BOŻA
PIĘKNEJ
MIŁOŚCI
BYDGOSKA
PANI

8 IX – NMP Matki
Pięknego Miłości

BŁ. BISKUP
MICHAŁ
KOZAL

14 VI – wspomnienie
bł. M. Kozala biskupa
i męczennika

• Dekretem ordynariusza diecezji bydgoskiej, bpa Krzysztofa Włodarczyka, z dniem 27 sierpnia br. nasz wikariusz ks. Paweł Białczyk mianowany został prefektem i opiekunem kleryków Wyższego Seminarium Duchownego Diecezji Bydgoskiej z zamieszkaniami w Poznaniu.

Bardzo dziękujemy ks. Pawłowi za posługę duszpasterską w naszej parafii i pełne zaangażowanie w opiekę nad Liturgiczną Służbą Ołtarza i młodzieżą, za organizowanie wycieczek rowerowych i wiele innych inicjatyw duszpasterskich.

Dziękując za wszystko, życzymy ks. Pawłowi opieki Bożej przy wykonywaniu

nowych obowiązków oraz pracy duszpasterskiej. **Szczęść Boże!**

• Dekretem ordynariusza diecezji bydgoskiej, bpa Krzysztofa Włodarczyka, z dniem 27 sierpnia br. do pomocy duszpasterskiej w naszej parafii skierowany został ks. Karol Rawicz-Kostro. Dotychczas posługę kapłańską pełnił w parafii pw. św. Jadwigi Królowej w Bydgoszczy.

Ks. Karol ukończył studia z teologii na Wydziale Teologicznym UAM w Poznaniu. Świecenia kapłańskie przyjął 25 maja 2013 r. W 2019 r. ukończył studia magistersko-licencjackie na Wydziale Prawa Kanonicznego UKSW w Warszawie.

W 2020 r. ukończył III cykl studiów z prawa kanonicznego na UKSW w Warszawie, tzw. kurs doktorancki, upoważniający do obrony doktoratu.

Pełni funkcje m.in. Wiceoficjała Sądu Biskupiego Diecezji Bydgoskiej oraz ceremoniarza katedralnego.

Życzymy ks. Karolowi opieki Trójcy Świętej i Matki Bożej Pięknego Miłości na drodze jego posługi kapłańskiej w naszej rodzinie parafialnej, radości z powołania i wykonywanych funkcji. Liczymy także na współpracę przy redagowaniu naszego Miesięcznika Kościelnego.

Szczęść Boże!

red.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

od godz. 18³⁰ do 19³⁰

**Witam Cię, Panie Jezu,
obecny w Najświętszym Sakramencie**

Podczas adoracji w poszczególnych tygodniach lipca i sierpnia br. modlić się będziemy szczególnie

z mieszkańcami ulic:
12 VII – Garbary
19 VII – Naruszewicza
26 VII – Jackowskiego
i Focha

9 VIII – Królowej
Jadwigi
16 VIII – Kącik
i Grottgera
23 VIII – Chwytowo
30 VIII – Czartoryskiego

**Jeśli masz
w sobie
Jezusa,
to działasz
jak
żywa
monstrancja**

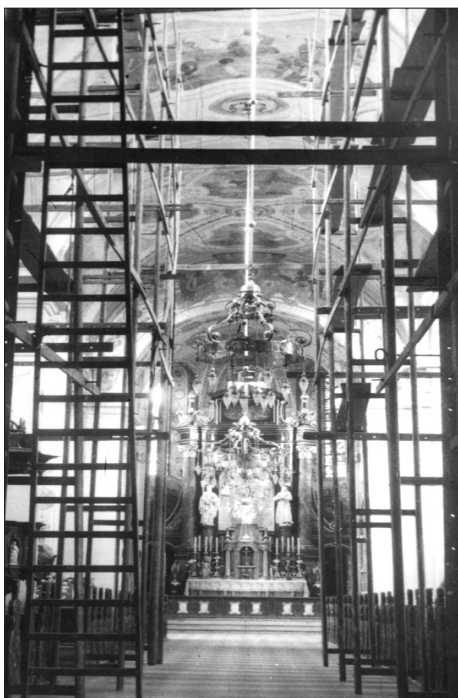
O Władysławie Drapiewskim pisałam już w 2000 i 2018 roku, ale warto wracać do opisów twórczości tego znakomitego artysty. Zachętą do tego są małe odkrycia, które cieszą, bo w kolejnym mieście odkrywam polichromie jego autorstwa. Tym razem jest to kościół w Goworowie.

Władysław Drapiewski był wszechstronnie wykształconym artystą. Studiował na uczelniach w kraju i za granicą. Poznawał dzieła sztuki we Włoszech, Francji, Austrii, i Niemczech. Nieustannie wzbogacał swój warsztat artystyczny. Znany był z projektów polichromii, ale był też cenionym i nagradzanym projektantem witraży.

Był autorem ponad czterdziestu polichromii w wielu kościołach i pałacach – od Pomorza poprzez Kujawy, Mazury, Mazowsze, aż do Polesia.

Ponad sto polichromii – wg jego projektów – realizowali jego dwaj bracia Leon i Kazimierz. W późniejszym okresie, kiedy Władysław miał ponad 80 lat, do pracy włączyli się także jego bratankowie.

A że praca na wysokościach była ciężka, wystarczy wyobrazić sobie, jak to artyści wchodzili po drabinach na najwyższy poziom rusztowania. Wprawdzie nie była to wspinaczka wysokogórska, ale jakie były warunki pracy na wysokościach, obrazuje zdjęcie (z lat pięćdziesiątych) zamieszczone obok. Rodzina Drapiewskich – to bardzo pracowici artyści w twórczość sakralnej, posiadający

umiejętność wkomponowania polichromii do architektury wnętrza kościołów.

Tak jak w poprzednich artykułach, zachęcam i w tym, do takich małych odkryć. Jeśli Czytelnicy zechcą podzielić się z Redakcją informacją, gdzie na wakacyjnym szlaku odnaleźli polichromię autorstwa tego znanego artysty, to sprawią nam ogromną radość. Bożej opieki życzę.

Alina

Słyszałam w kościele

Słyszałam mój ulubiony fragment Księgi Królewskiej. Ten o Eliaszu i Elizeuszu, którzy rozumieją się właściwie bez słów. Eliaz zarzuca swój płaszcz Elizeuszowi na ramiona i wszystko między nimi jest jasne. Chłopak czuje się powołany do wielkich rzeczy i jedyne, co go jeszcze zatrzymuje, to rodzina. Jakże to znajome. Troszczymy się o naszych bliskich i czasem zatracamy się w dniu powszednim. Aż pojawia się ktoś, kto zarzuca swój płaszcz na wszystkie nasze codzienne sprawy. Kiedy zdarza się coś wyjątkowego, nabieramy dystansu do codzienności.

Wakacje są odejściem od rutyny. Czekamy na nie z utęsknieniem, bo w ich granicach kryje się coś nowego. Niech tegoroczne urlopy będą jak moje niebo: siedzeniem pod płaszczem Pana Boga i gapieniem się na zakole Brdy. Niech każdy odejście od tego, co robi ciągle. Niech zmierzy się ze swoim powołaniem. Niech zniknie na chwilę, pożegna rodzinę, porobi sobie, co chce! Wakacje nadają sens temu, co dopiero nastąpi. Są patrzeniem w przyszłość, wygrzewaniem się w Bożej Miłości. A kiedy się skończą, powie nam Bóg: „**Idź i wracaj, bo po co to ci uczyniłem**” (1 Krl 19, 20).
mj

jako modlitwę serca. On sam był niezwykle skromnym i pokornym człowiekiem, o czym świadczy znamienity fakt. Otóż kiedy posłańcy papieża Grzegorza X (1273 r.) przybyli do niego z nominacją kardynalską oraz na biskupa podrzymskiej miejscowości Albano, zastali go w kuchni przy zmywaniu naczyń. Bonawentura miał również ogromny wkład w przygotowaniu Soboru Powszechnego w Lyonie oraz przyczynił się do jego pozytywnego przebiegu. Spotkało go zaszczytne wyróżnienie, bowiem poproszono go o wygłoszenie przemówienia inauguracyjnego. Owocem obrad tegoż Soboru była Unia Kościoła rzymskiego i greckiego, co go bardzo radowało. Nie dane mu jednak było cieszyć się długo. Obciążony nadmiarem obowiązków, wyczerpany, zmarł 15 VII 1274 r. W pogrzebie uczestniczyli: papież, który wygłosił mowę pogrzebową ku jego czci i wszyscy ojcowie soboru: 500 biskupów i około 1000 prałatów i teologów. Ciało złożono w kościele św. Franciszka, a w r. 1450 przeniesiono do nowo wybudowanej świątyni. Zauważono wówczas, że język jego miał naturalny wygląd, nie uległ rozkładowi. Kroniki zanotowały, że wielu tego dnia odzyskało zdrowie. W poczet świętych wpisał go papież Sykstus IV w 1482 r., a papież Sykstus V w roku 1588 ogłosił go Doktorem Kościoła. Święty Bonawentura jest patronem franciszkanów, dzieci, matek oczekujących potomstwa, robotników i teologów.

Oprac. Barbara

Mój Patron

15 lipca

Święty Bonawentura, biskup i dr Kościoła, teolog, mistyk, autor traktatów ascetycznych oraz dzieł poświęconych św. Franciszkowi z Asyżu, przez którego, jako dziecko, został cudownie uzdrowiony.

Urodził się ok. 1218 r. w Bagnoregio koło Viterbo (Włochy). Pierwsze nauki pobierał w rodzinnym miasteczku. W latach 1242-48 studiował filozofię i teologię na Uniwersytecie w Paryżu, potem sam wykładał teologię. Mnóstwo pisał (65 dzieł). W tym czasie wstąpił do franciszkanów i przyjął imię Bonawentura. Po otrzymaniu stopnia magistra studiował przez następne trzy lata (1248-51), wykładając Pismo Święte i „Sentencje” Piotra Lombarda. Następnie kilka lat spędził w różnych klasztorach franciszkańskich jako wykładowca, imponując niezwykłą wiedzą, świętością i zmysłem organizacyjnym.

2 II 1257 r. wybrano go przełożonym generalnym zakonu. Miał 39 lat. Bonawentura przez 16 lat pełnienia tej zaszczytnej funkcji doprowadził zakon do niesamowitego rozwoju. W 1260 r. ułożył pierwsze konstytucje według reguły św.

Franciszka. Był doskonałym zarządcą na miejscu, wizytując jednocześnie zakony w Anglii, Flandrii (dziś Belgia i Holandia), Niemczech, Hiszpanii i we Włoszech. Posiadał niezwykłą zdolność łączenia życia czynnego i publicznego z bogatym życiem wewnętrznym. Miał wielkie nabożeństwo do Męki Pańskiej, co wyrażał w pięknych poematach. Nauczał, że tylko ci, którzy pielęgnują modlitwę wewnętrzną i prowadzą głębokie życie duchowe, są tak naprawdę gotowi do głoszenia pokoju innym ludziom i tylko oni mogą być przewodnikami do zjednoczenia z Bogiem. Nie odrzucał rozumu, lecz wskazywał na jego niewystarczalność, a jego utwór pt. „Wędrówka duszy do Boga” to zaproszenie do wejścia na drogę prowadzącą do spotkania z Bogiem. Mówił, że najgłębsze tajemnice Boskie i ludzkie pozna jedynie ten, kto kocha. Jego słynne powiedzenie, to: „Karmieni na co dzień tandetą, godzimy się na nią. Kapitulujemy bez walki”.

Ze względu na swoją duchowość i zamiłowanie do życia w kontemplacji, Bonawentura był poważany i szanowany zarówno w kościele katolickim jak i prawosławnym, a jego bogatą twórczość określa się obecnie

POŚLANI W POKOJU CHRYSTUSA

Ulec serca twarde...

Liturgia słowa Bożego na pierwszą niedzielę lipca, a więc na tradycyjny początek wakacji, uświadamia nam, że Pan Bóg ma dla każdego z nas określony plan i zadanie.

Jezus, tak jak apostołów pragnie i nas wysłać na misję. Wyzaczył bowiem *jeszcze innych siedemdziesięciu dwóch uczniów i wysłał ich po dwóch przed sobą do każdego miasta i miejscowości, dokąd sam przyjsć zamierzał* (Łk 10, 1). Idźcie, mówił, posyłam was jak owce między wilki, dając jednocześnie instrukcję, jak mamy się zachować (por. Łk 10, 1-8). Wakacje, a więc wielu z nas wyjechało, lub w najbliższym czasie planuje taki wyjazd w różne strony naszej Ojczyzny lub za jej granice. Będziemy spotykać się z nowymi, znanymi lub nie – ludźmi. Czyż nie jest to posyłanie nas przez samego Jezusa? On też bardzo pragnie być tam, gdzie my, gdzie ty i ja. On pragnie spotkać tych samych ludzi, których i my spotykamy. Liczy jednak na to, że my przygotujemy tych ludzi na spotkanie z Nim! Czujesz tę misję? Jesteś gotowy?

Posłani przez Jezusa uczniowie wcześniej Go spotykali, znali Jego oczekiwania. A my?! Spotykajmy się z Nim często na modlitwie, na Eucharystii, na adoracji. Posłuchajmy, co nam chce powiedzieć. Jezus pragnie mówić do każdego z nas to, co powinniśmy usłyszeć. Każdy co innego, każdy inaczej, jesteśmy przecież tak

bardzo różni i różnie obdarowani. Patrząc i obcując z pięknem przyrody, z tym, co nas tak często urzeka, spróbujmy spotkać się ze Stwórcą tego piękna. Niech wzbudzi się w nas pragnienie dziękczynienia i uwielbienia Pana Boga w Jego dziełach. Dostrzegajmy też Jego obecność w spotykanych ludziach, czasami trudnych w kontaktach, ale jednak ludziach, których Bóg kocha bezinteresownie; kocha tak, jak każdy z nas potrzebuje być kochany.

I choć Stwórca nasz jest Wszechmogący, to w tym przypadku „ma kłopot” – **nie może przestać nas kochać!** Tego jednak coraz więcej z nas, którzy deklarujemy się jako wierzący, zdaje się nie dostrzegać. Tak wiele spraw nas absorbuje, natłok informacji o tym, jak to źle dzieje się w Kościele, że to wszystko, ten cały Bóg, to wymysł «czarnych» dla kasy, a wiara to dla ciemnego ludu. Nasza wiara słabnie, nasze praktyki religijne idą w zapomnienie. Bo przecież: «gdyby Bóg był, to nie pozwoliłby na tyle zła, które dzieje się wokół». Właśnie, zło, zło, zło! A zobaczmy, ile dobra dzieje się tuż obok nas, w naszych rodzinach, w parafii, w diecezji, w naszym kraju i wreszcie w nas samych. Czy w tym nie potrafimy dostrzec Bożej obecności, Bożej ingerencji? Spróbujmy tak na to popatrzeć. Prawda, że zło łatwiej się przebiją w tym informacyjnym szumie. Czas wakacji, czas, jaki daje nam pan Bóg, który przecież jest Panem „naszego” czasu, niech będzie okazją do wyciszenia naszych serc, do zwrócenia naszych myśli i oczekiwań ku Panu Bogu. Nie jest moim odkryciem fakt,

że tylko w ciszy Bóg do nas mówi i my ten głos mamy szansę usłyszeć. Sięgając po Pismo święte, a mając więcej czasu, sięgajmy po nie często, aby usłyszeć między innymi wezwania św. Pawła kierowane do każdego z nas:

A w sercach waszych niech panuje pokój Chrystusowy (...). Słowo Chrystusa niech w was zamieszka w całym swym bogactwie (Kol 3, 15-16).

Niech to wezwanie będzie udziałem każdego z nas. Jezus nas posyła, a możemy być Jego świadkami i apostołami, jeżeli bogactwo Jego Słowa będzie w nas żywe. Zaprośmy Ducha Świętego, aby dzięki Jego obecności w nas widoczne były dla innych Jego owoce. Wymienia je św. Paweł w Liście do Galatów, a więc: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie (5, 22-23). Wtedy inni dostrzegą Chrystusa w nas i to zarówno ci, którzy z radością otworzą swoje serca i drzwi, jak i ci, którzy te serca i drzwi przed nami... i przed Jezusem zamkną.

Zakończeniem tego rozważania niech będzie przesłanie zaczerpnięte z tomiku „Grudki kadzidla” Beaty Obertyńskiej:

*Posyp nam serca miłością
i każ ją dalej roznosić,
jak pył ów, co pod skrzydła po to
bez wiedzy pszczoł kładziesz...
Zechciej nas użyć trojako,
bo miód i воск to nie dosyć.
Daj naszym pszczelom przelotom
serca zapylać w Twym sadzie!*

Oprac. Tadeusz S

KONKURS WAKACYJNY

Jak co roku, w czasie wakacji zapraszamy do udziału w konkursie fotograficznym. W tym roku tematem będzie **Duch Święty**.

To **Duch Święty pragnie nas napęlić pokojem, miłością i odwagą** – a to jest nam dzisiaj bardzo, bardzo potrzebne.

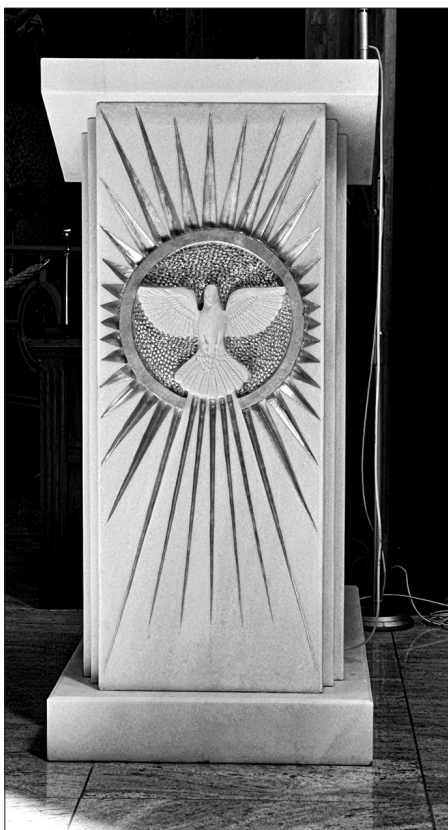
Rzeźby, obrazy lub polichromie przedstawiające Ducha Świętego znajdują się w kościołach i kaplicach pod tym wezwaniem, są też w innych kościołach.

Nie każdy ma możliwość podróżowania, stąd nasza prośba i też zachęta, żeby podzielić się z naszymi Czytelnikami taką małą radością – zdjęciem figury, płaskorzeźby czy polichromii przedstawiającej Ducha Świętego.

Na materiały konkursowe czekamy jak zwykle do 15 września br.

Zdjęcia zamieścimy na łamach naszego Miesięcznika Kościelnego i na plan-szach w bocznej nawie kościoła.

red.

Jak postępować, żeby wytrwać w miłości Jezusowej

Kilka wskazówek, jak wypełnić to zobowiązanie w codzienności i co to znaczy wytrwać w miłości Jezusowej – podał bł. ks. Jerzy Popiełuszko, który w kazaniu wygłoszonym 6 czerwca 1983 r. mówił:

mamy wypowiadać prawdę

– gdy inni milczą,

wyrażać miłość i szacunek

– gdy inni sięją nienawiść,

zamilknąć

– gdy inni mówią,

modlić się

– gdy inni przeklinają,

pomóc

– gdy inni nie chcą tego czynić,

przebaczyć

– gdy inni nie potrafią,

cieszyć się życiem

– gdy inni je lekceważą.

Jakże aktualne są te myśli w dzisiejszych, trudnych czasach.

Oprac. red.

Odpust w naszej parafii

12 czerwca br., w uroczystość Trójcy Przenajświętszej, przeżywaliśmy odpust parafialny. O godzinie 12⁰⁰ uroczystej, koncelebrowanej Mszy Świętej przewodni-

czył i homilię wygłosił ks. kanonik Ryszard Pruczkowski – proboszcz parafii pw. Bożego Ciała w Bydgoszczy i prepozyt kapituły katedralnej. red.

Foto: Dawid Trybus

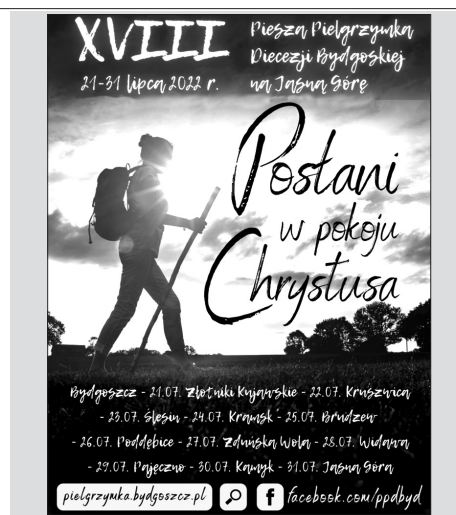
BIAŁO-ŻÓŁTA ZAPRASZA NA PIELGRZYMI SZLAK

W dniach 21-31 lipca tegoroczną XVIII Pieszą Pielgrzymkę na Jasną Górę przeżywać będziemy pod hasłem „Pośłani w pokoju Chrystusa”. Przewodnikiem naszej grupy jest ks. Paweł Białczyk, który przyjmuje jeszcze zapisy.

Pielgrzymka będzie przebiegać w formie tradycyjnej, pielgrzymowanie w wybranych przez siebie grupach. Trasa uległa części-

wej zmianie – szczegóły na stronie diecezji.

Msza Święta przed Cudownym Obrazem Matki Bożej, pod przewodnictwem bpa Krzysztofa Włodarczyka, odbędzie się o godzinie 12³⁰. Drogę krzyżową na Jasnogórskich Wałach o godz. 18⁰⁰ oraz Apel Jasnogórski o godzinie 21⁰⁰ – również poprowadzi nasz biskup ordynariusz diecezji bydgoskiej. Zapraszamy. red.

Rocznica święceń 49 lat temu

49 lat temu w 1973 roku otrzymali święcenia kapłańskie z rąk kardynała Stefana Wyszyńskiego. Usłyszeli przesłanie

Idźcie i głosście, a przyjaźń z lat studenckich trwa do dzisiaj.

W poniedziałek 20 czerwca nasz proboszcz, ks. Bronisław Kaczmarek gościł swoich kolegów na wspólnej Eucharystii, której przewodniczył abp Stanisław Gą-

decki. W tej uroczystości uczestniczyli księża wikariusze, służba liturgiczna, chór i zgromadzeni wierni. Były życzenia i kwiaty dla Jubilatów. **Niech Was Pan błogosławi i strzeże na kolejne lata posługi kapłańskiej. Szczęść Boże!** red.

Foto: Dawid Trybus

Jasna Góra tętni życiem

To piękne miejsce, w którym króluje i pieczę nad nim sprawuje Matka Boża – nasza Pani i Królowa, znowu wypełnione jest pielgrzymami. Zjeżdżają z całej Polski (i nie tylko) indywidualnie, rodzinie i grupowo, pieszo, na rowerze, rolkach bądź też samochodem. Każdy z nich powierza swej Matce życie, w Jej ręce wkłada prośby i podziękowania wyrrywające się ze zranionych lub szczęśliwych serc. Patrzą w smutne oczy Matki, która w licznych swych objawieniach powtarza: „**Módlcie się na różańcu. Módlcie się nieustannie**”. Ks. dr Jacek Gancarek – moderator krajowy Żywego Różańca – nieustannie zachęca do odmawiania tej pięknej modlitwy, bo kto tak się modli, „może uczestniczyć w łaskach, jakie Pan Bóg i Najświętsza Dziewica przygotowali dla nas tu, na ziemi i w chwale nieba”.

W dniach 3-4 czerwca, z inicjatywy delegata do spraw Żywego Różańca – arcybiskupa częstochowskiego Wacława Depo – odbył się II Ogólnopolski Kongres Różańcowy w łączności z X Ogólnopolską Pielgrzymką Żywego Różańca pod hasłem: „**Uczynić różaniec modlitwą wszystkich**”. Kongres to zjazd gromadzący wszystkich o wspólnym zainteresowaniu. W tym przypadku jest to Żywy Różaniec, który ma na celu ocalenie wiary każdego człowieka, który ukazuje jego wielkość i znaczenie w świecie.

Po inauguracyjnej Mszy Świętej, którą w kaplicy Matki Bożej sprawował abp Depo, w auli św. Jana Pawła II odbyło się sympozjum poprzedzone Koronką do Bożego Miłosierdzia.

Otwarcia sympozjum dokonali: gość z Rzymu abp Giovanni Pietro Dal Toso oraz abp Depo. Papieski delegat (jego tekst był tłumaczony i czytany) mówił głównie o błogosławionej Paulinie Jaricot, dla której modlitwa różańcowa była siłą napędową i dziełem Ducha Świętego. Ona wiedziała, że tej siły potrzebuje każdy człowiek, szczególnie misjonarze, których należy wspierać duchowo i materialnie. Jak bardzo była oddana Kościołowi i misjom, wypowiadał się o niej jeden z prelegentów sympozjum, ks. dr Bogdan Michalski, który sam był misjonarzem.

Dr Wincenty Łaszewski – znany mario-log – rozwinął temat różańca witając nas jako „najpiękniejszych i najważniejszych braci różańcowych”. Podkreślił, że różaniec musi być modlitwą moją i Maryi, wtedy jest skuteczny; że mamy być wszyscy różańcowi, bo różaniec jest dla wszystkich.

Inny z prelegentów, ks. prof. Marek Tatar postanowił wytłumaczyć, jak – modląc się na różańcu – można przejść od kontemplacji do apostolatu. „Biorąc różaniec do ręki, z Maryją staję przed Bogiem. Wszyst-

kie tajemnice odnoszą się do Jezusa i Jego Świętej Matki i są streszczeniem Ewangelii. Gdy medytuję w głębi ducha, patrzę na swoje życie w świetle rozważanych scen różańcowych. Słucham, co Bóg ma mi do powiedzenia. Ta medytacja nadaje kształt i charakter całego dnia: wszystko, co robię, o czym i w jaki sposób myślę, czerpię z medytacji. Jest to owoc tchnienia Ducha Świętego. Jest to tak zwany «czas skoncentrowany». Natomiast «czas rozproszony» to nic innego, jak przeniesienie stanu kontemplacyjnego na rodzinę, parafię, kraj. W medytacji Bóg mnie formuje na Swój obraz i podobieństwo, podobnie moją rodzinę, parafię, kraj... Gorliwość apostolska to pragnienie zbawienia świata. To szaleństwo wiary! Tę cechę posiadała bł. Paulina Jaricot, taka była!”. **W podsumowaniu sympozjum padły słowa: „Medytując Różaniec tylko zyskujemy! Tajemnice różańcowe są odpowiedzią na wszystkie niepokoje świata”.** W swoim temacie każdy z prelegentów nawiązywał do duchowości i działalności misyjnej błogosławionej Pauliny.

Na zakończenie sympozjum ks. J. Gancarek dokonał multimedialnej prezentacji wspólnot różańcowych. Wieczorem, w blasku zachodzącego słońca, na placu jasnogórskim, miała miejsce procesja różańcowa pod przewodnictwem bpa Jana Piotrowskiego.

Apel, czuwanie z modlitwą różańcową i Msza św. celebrowana przez bpa Andrzeja Przybylskiego, kończyła pierwszą część uroczystości pielgrzymkowych – II Ogólnopolski Kongres Różańcowy.

Następnego dnia, na szczycie Jasnej Góry, w strugach wiosennego deszczu, zebrali się ponownie pielgrzymi, by tym razem wziąć udział we wspólnym spotkaniu Żywego Różańca (X Ogólnopolskiej Pielgrzymce). Moderator Krajowy powitał zebranych i zapowiedział montaż słowno-muzyczny – „Papieskie Dzieła Misyjne”, po czym odbyła się krótka konferencja na temat: „Żywy Różaniec wsparciem Dzieła Misyjnego”. Poprowadził ją Dyrektor Krajowy Papieskich Dzieł Misyjnych ks. Maciej Będziński. Potem, tradycyjnie głos zabrali przedstawiciele redakcji miesięcznika „Różaniec”. Jako, że była to pierwsza sobota miesiąca, z głośników popłynął ciepły głos pani Haliny Łabonarskiej w kolejnej medytacji pierwszo-sobotniej, po czym wspólnie odmówiono różaniec, w który wpleciono świadectwa misjonarzy z pięciu kontynentów. Całość uroczystości pielgrzymkowych wieńczyła dziękczynna Msza Święta za beatyfikację Pauliny Jaricot z udziałem abp. Dal Toso, abp. Wacława Depo oraz innych biskupów i kapłanów licznie zebranych na Wałach.

Barbara

Nasz dobrodziej – św. Pius X

To On – jak odnotowano w zapiskach kronikarskich – wsparł budowę naszej świątyni, to o Nim pisały Alina i Barbara (np. MK 7-8/2013), to On pragnął „odnowić wszystko w Chrystusie”, to On Wielki Sternik Kościoła Powszechnego, został świętym Papieżem (29 maja AD1954), to Jemu prałat Mieczysław Skonieczny – pierwszy proboszcz naszej wspólnoty – ufundował tablicę pamiątkową, to On jest z nami w swych relikwiach.

A my? Winniśmy Jemu najlepszą pamięć – to jeden z najwymowniejszych drogowskazów Świętego Kościoła Powszechnego.

Mamy szczęście posiadać część świętego Papieża w relikwiarzu, a pomni „przytulenia się” do św. Andrzeja Boboli (16 V br.), czy bycia przed laty z relikwiami św. Gemmy Galgani i goszczenia w naszej parafii 18 XI 2007 r. relikwii bł. Karoliny Kózkówny – patronki młodzieży (w 93 rocznicę Jej śmierci), **pokłonimy się Świętemu Piusowi X – w dzień Jego wspomnienia 21 sierpnia**, wielbiąc Boga w Trójcy Jedynej, za pośrednictwem naszego przyjaciela, dobroczyńcy, który mówił „wszystko odnowić w Chrystusie”.

Wspomnienie św. Piusa X uzupełniąmy pięknym obrazkiem z czasów budowy naszej świątyni, jakże wymownym, pamiętajac, że u nas jest kaplica Matki Bożej – pierwsza bydgoska kaplica naszej Pani i Królowej.

Andrzej Adamski

I ślubuję Ci...

19 czerwca br., pod hasłem „**I ślubuję Ci**”, ulicami Bydgoszczy, przeszedł Marsz dla Życia i Rodziny. Słowa te zostały zaczerpnięte z przysięgi małżeńskiej, dlatego uczestników poprowadziła młoda para, która zasiadła w samochodzie Cadillac Eldorado z 1978 r. Elementem potwierdzającym trwanie w związku były serca, na których małżonkowie wypisali liczbę wspólnie przeżytych lat. Marsz rozpoczął się Mszą św. o godzinie 11⁰⁰ w katedrze bydgoskiej pod przewodnictwem bp. Krzysztofa Włodarczyka,

Ślubuję ci miłość – te słowa przysięgi znaczą bez porównania więcej niż to, co wyraża przykazanie miłości bliźniego; ślubuję ci miłość to znaczy – znajdę czas, by cię wysłuchać i być z tobą – mówił podczas Mszy św. w katedrze biskup i pytał małżonków:

Czy ślubowaliście sobie
miłość codzienności?

Czy ślubowaliście sobie
miłość przyjaźni?

Czy ślubowaliście sobie
miłość bliskości?

Czas wakacji, to czas
wypoczynku i podróżowania.
Można na pielgrzymkę do
Watykanu, a tam...

Bazylika św. Piotra – monumentalna budowla w Watykanie. Jej bogaty wystrój: ołtarze, rzeźby czy polichromie – z ogromną dbałością o każdy szczegół, tworzone przez lata przez artystów: rzeźbiarzy, malarzy, architektów – to wszystko zostało postawione na chwałę Boga.

Jak piękny to obiekt, wiedzą o tym nasi Czytelnicy, którzy mieli szczęście pielgrzymować i być tam na miejscu, ale wiedzą też ci, którzy za pośrednictwem telewizji uczestniczą w uroczystościach transmitowanych z Watykanu.

A co przyciąga wzrok wchodzącego do bazyliki – to Konfesja św. Piotra.

Przytaczamy kilka szczegółów z historii jej powstania, bo rzadko sięgamy do historii i opisów – a czasem warto.

Papież Urban VIII powierzył Lorenzo Berninemu zadanie wzniesienia cyborium i baldachimu nad grobem św. Piotra – Apostoła.

Konfesja miała wyróżniać się swoim materiałem: złożonym brązem. Odlanie takiego monumentu, mającego 29 m wysokości, było przedsięwzięciem, którego nie podejmowano się od starożytności.

Od 1624 r. pracowano przy fundamentach czterech marmurowych cokołów, mających utrzymać ogromny ciężar. Wykopy pod fundamenty wykonano w bezpośrednim sąsiedztwie grobu Apostoła, w żaden sposób go nie dotykając.

Na podstawie www.diecezjabydgoska Foto: W. Kajdasz, M. Jarzembowski

Na zakończenie skupił się na takich słowach, jak wierność i uczciwość. **Wierność to nic innego, jak obecność, bycie przy drugim człowieku w każdym momencie. Wierność to stała szczęścia. Uczciwość to stawianie w prawdzie o sobie wobec Boga**

i drugiego człowieka – podkreślił pasterz.

Po Mszy Świętej marsz wyruszył ze Starego Rynku do Bazyliki św. Wincentego a Paulo i zakończył się piknikiem rodzinnym na placu przy Bazylice.

red.

W 1625 r. postawiono cztery spiralne kolumny z brązu podtrzymujące baldachim. Ich przykrycie stanowiła wiązka czterech wznoszących się wolut, które podtrzymują glob. Początkowo miała być na nim ustawiona figura Zmartwychwstałego, później jednak zastąpiono ją krzyżem.

Czterej aniołowie postawieni na krańcach belkowania baldachimu trzymają w rękach sznury, tak jakby go rozwijali wewnątrz konfesji. Cztery pary aniołków przedstawiają insygnia dwóch apostołów: **św. Piotra** – tiarę i klucze i **św. Pawła** –

miecz i księgę. Gigantyczne dzieło zostało ukończone w 1635 r.

Dalej za konfesją św. Piotra widoczny jest witraż (też autorstwa Berniniego) gołębnica – symbol Ducha Świętego. Witraż jest tak zaprojektowany, że podświetlony naturalnym światłem widoczny jest od samego wejścia do bazyliki.

W dziele Berniniego architektura i rzeźba nierozdzielnie złączyły się ze sobą. Przyciągają wzrok wchodzącego do bazyliki – **z odległości ponad 120 m – od razu do jej sakralnego centrum.**

Alina

Foto: www.episkopatnews

DIECEZJA BYDGOSKA JEST JUŻ PEŁNOLETNIA

16 czerwca br. obchodziliśmy 18. rocznicę ustanowienia diecezji bydgoskiej. Była okazja do świętowania. Po Mszy Świętej w katedrze bp Krzysztof Włodarczyk po-

prowadził „Milczący Marsz Mężczyzn” za Najświętszym Sakramentem na Wyspę Młyńską. Uczestniczyli w nim także nasi parafianie. Była modlitwa, uwielbienie i koncert zespołu gospel.

Jezus Chrystus żyje! Jezus Chrystus jest Panem. Idziemy za Nim, nie wyprzedzamy Go. On jest przewod-

nikiem – mówił biskup Ordynariusz przed Najświętszym Sakramentem. Na zakończenie spotkania p. Marek Dłuski z naszej parafii (Szkoła Nowej Ewangelizacji Diecezji Bydgoskiej) zaznaczył, że wspólnota, jaką jest diecezja, potrzebuje modlitwy, pracy, ale także spotkania i radosnego świętowania.

red.

Na podstawie www.diecezjabydgoska, Foto: W. Kajdasz

Procesja Bożego Ciała

W czwartek, 16 czerwca uczestniczyliśmy w uroczystej procesji Bożego Ciała. Wyruszyła z naszej świątyni po Mszy Świętej o godz. 10³⁰ w stronę kościoła pw. św. Wojciecha. To ogromna radość, że po dwóch latach ograniczeń mogliśmy powrócić do tradycyjnej trasy procesji.

red.

Uroczystość Bożego Ciała jest świętem uwielbienia i dziękczynienia. W tym dniu chrześcijański lud gromadzi się wokół ołtarza, aby kontemplować i adorować eucharystyczne misterium, pamiętać ofiary Chrystusa, który wszystkim ludziom przyniósł zbawienie i pokój.

św. Jan Paweł II,
czerwiec 1999 r.

Foto: Dawid Trybuś

A może do Sokółki

Wprawdzie Sokółka (miasto w woj. podlaskim) jest daleko od Bydgoszczy, ale są wakacje i wielu z nas podróżuje po Polsce, to i do Sokółki można pojechać. Z Bydgoszczy to odległość przeszło 500 kilometrów, ale jest to do zrealizowania.

A właśnie tam, w Sokółce, 12 października w 2008 roku, w kościele pw. św. Antoniego wydarzył się cud.

Od 2 października 2011 roku cząstkę Ciała Pańskiego można adorować w ramach całodziennego adoracji w kaplicy Matki Bożej Różańcowej sokólskiego kościoła.

Do Sokółki warto przyjechać. Warto uklęknąć przed kustodium z cząstką Ciała Pańskiego, zatopić się w modlitwie, adoracji i niemal „namacalnie” doświadczyć Bożej obecności. A obecność jest taka bardzo konkretna i prosta – spełnia się w Eucharystii.

Ten cud pokazuje nam, że Chrystus jest pośród nas obecny w sposób bardzo konkretny.

„Chrystus do nas ludzi mówi: „Ja Jestem”, bardzo konkretnie, nie na żarty”.

red.

Beatyfikacja elżbietanek zamordowanych przez Rosjan

W katedrze wrocławskiej odbyła się beatyfikacja 10 sióstr elżbietanek zamordowanych przez żołnierzy Armii Czerwonej w 1945 r.

Siostry ginęły w różnych miejscach i okolicznościach. Połączyło je to, że w obliczu zagrożenia życia, bohatersko broniły swojej czci i swoich podopiecznych.

Dziesięć sióstr wyniesionych na ołtarze to tylko reprezentantki dużo szerszej grupy sióstr i świeckich osób, które zostały w tamtym czasie zabite przez czerwonoarmistów. Wymowa beatyfikacji sióstr, które zginęły z rąk radzieckich żołnierzy jest tym bardziej znacząca w czasie obecnej wojny na Ukrainie. *Dziś wychodzi na jaw, że Rosjanie robią to samo, co wtedy* – mówi siostra postulatrix.

Mszy św. przewodniczył kard. Marcello Semeraro, prefekt Dykasterii Spraw Kanonicznych.

Na podstawie: vaticannews.pl

W pozdrowieniach do pielgrzymów, na Anioł Pański papież Franciszek nawiązał do sytuacji na Ukrainie.

„Proszę, nie zapominajmy o udręczonym wojną narodzie ukraińskim.

Nie przyzwyczajajmy się do życia tak, jakby wojna była czymś odległym.

Niech nasza pamięć, nasza bliskość, nasze modlitwy i nasza pomoc będą zawsze blisko tego ludu, który tak bardzo cierpi i który przeżywa prawdziwe męczeństwo”.

„To było bardzo poruszające, że cały świat podtrzymuje, wspiera Ukrainę, w pierwszej kolejności modlitwą, bo to jest bardzo ważne. Ludzie bardzo cierpią i przeżywają bardzo trudne sytuacje.

Rodzinom z Polski chciałbym podziękować serdecznie za ich czułość i miłość. Jesteśmy tym bardzo poruszeni.

A rodziny z całego świata chciałbym zachęcić do modlitwy na różańcu, bo to jedyna modlitwa, która jest mocniejsza od wszelkiej broni”.

Na podstawie: vaticannews.pl

śp. MIECZYŚLAW WOJTASIK
1941-2022

Odszedł od nas Wiceprezes Bydgosko-Toruńskiego Oddziału Związku Literatów Polskich prof. dr hab. Mieczysław Wojtasik. W naszym miesięczniku zamieszczaliśmy artykuły Pana profesora.

Dobry Jezu, a nasz Panie...

Elżbietanki

Siostry ze Zgromadzenia Sióstr Elżbietanek były w naszej parafii. W Kalendarzu Duszpasterskim z 1929 roku czytamy: *Nadzwyczajną pomoc w pracy duszpasterskiej stanowią w naszej parafii siostry Elżbietanki. Sprawowały opiekę nad chorymi i ubogimi, prowadziły stołówkę dla księży, przedszkole, katechezę dla przedszkola-*

ków, przygotowywały dzieci do przyjęcia pierwszej Komunii Świętej, dbały o wystrój kościoła i ołtarzy.

Wielu parafian do dziś pamięta siostry, a szczególnie zawsze uśmiechniętą s. Katarzynę. Pełniły swoją służbę w naszej parafii do 1993 roku. Dziękujemy im za ofiarną, wieloletnią służbę.

red.

Papież pozdrawia uczestników koncertów uwielbienia w Polsce

15 VI br. podczas audjencji generalnej, zwracając się do Polaków Papież pozdrowił organizatorów i uczestników koncertów uwielbienia, które w uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej odbywają się w wielu polskich miastach.

Serdecznie pozdrawiam polskich pielgrzymów. Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa przypomina nam o realnej obecności Boga w Eucharystii pod postacią chleba i wina. Niech koncerty uwielbienia, odbywające się w tym świątecznym dniu w waszym kraju, rozbudzają wiarę we wszystkich, abyśmy przyjmując Ciało i Krew Chrystusa, coraz głębiej doświadczali Jego miłości. Z serca wam błogosławie.

Pierwszy koncert uwielbienia w uroczystość Bożego Ciała zorganizowano w Rzeszowie 20 lat temu. Pomysłodawcą tej inicjatywy jest perkusista zespołu Skaldowie Jan Budziaszek, który pierwszą edycję koncertu nazwał „koncertem swojego życia”. Od tego czasu Park Sybiraków jest wypełniany po brzegi tysiącami wiernych z Rzeszowa, Podkarpacia, z różnych regionów Polski, a także spoza granic naszego kraju, którzy pragną wspólnie wielbić Boga poprzez śpiew, taniec i wspólną zabawę.

„Jednego Serca Jednego Ducha” – to obecnie największe tego typu wydarzenie w Europie. W ostatnim koncercie przed pandemią wzięło udział rekordowe 50 tys. osób, a w bieżącym roku kilkadziesiąt tysięcy. (diecezja.rzeszowska.pl)

Za vaticannews.pl

DUCHOWE ZAGROŻENIA – MODA (1)

*Odwroć oko od pięknej kobiety,
a nie przyglądaj się obcej piękności:
przez piękność kobiety wielu zeszło na złe drogi,
przez nią bowiem miłość namiętna
rozpala się jak ogień.*
(Syr 9, 8)

To, w co jesteśmy przyodziani nie jest bez znaczenia. Od wielu już stuleci ustalane są normy, wydawane dyrektywy dotyczące ubioru w takich miejscach jak plaże, kąpieliska. Na przykład w IV wieku po Chrystusie, w tzw. *Konstytucjach apostolskich* możemy przeczytać następujące przestrogi, kierowane osobno do każdej płci – do mężczyzn: „Gdy się przechadzasz po rynku i chcesz się wykąpać, korzystaj z łaźni przeznaczonej dla mężczyzn; nie pokazuj kobietom swego ciała w nieprzystojnej nagości, ani nie przyglądaj się widokowi nie przeznaczonemu dla mężczyzn, abyś sam nie wpadł w pułapkę żądzy albo nie uwiódł innej osoby”. Do kobiet: „Unikaj też kąpeli w łaźni z mężczyznami; jest to nieestosowne, a wiele jest pułapek złego. Chrześcijanka niech się nie kąpie we wspólnej łaźni; jeśli wstydliwie zasłania swą twarz przed spojrzieniami obcych mężczyzn, to jakże może pójść naga do łaźni z mężczyznami? Jeśli jest łaźnia dla kobiet, niechaj tam się kąpie ze wstydem, przyzwoitością i umiarem”.

Blżej naszych czasów – kiedy to na plażach zaczęli pojawiać się mężczyźni ubrani w same spodenki, a kobiety w jednoczęściowych strojach kąpielowych – w 1925 r. konferencja Episkopatu Niemiec i Austrii wydała deklarację o takiej treści: „Nigdy nie powinno się zezwalać na wspólne kąpiele obojga płci. Jeżeli szkoły urządzają kąpiele obowiązkowe, to dozór ma mieć osoba tej samej płci. Popisowe pływanie dziewcząt i kobiet nie powinny się odbywać. Na kąpieliskach z plażą (rzeka, jezioro) trzeba nalegać na całkowite rozdzielenie płci, oddzielne przebieralnie, do których zorganizowania należy skłonić miejscowe władze, oraz przyzwoite ubiory kąpielowe i stały nadzór. Tego samego należy domagać się odnośnie licznie pojawiających się plenerowych obiektów kąpeli słonecznej, a to zarówno dla dorosłych jak i dla dzieci”.

Przez lata jednak sukcesywnie obniżały się normy przyzwoitości w ubiorze. W 1946 r. pojawiły się pierwsze stroje bikini, lecz jeszcze przez długie lata nie były one powszechnie tolerowane, a gdzieniedzie, np. na hiszpańskich plażach, prawo zakazywało ich ze względu na „szokującą nieprzyzwoitość”. A prawdą jest, że bikini zostało właśnie stworzone po to, by prowokować i uwodzić. Trzeba jednak zaznaczyć, że to jeszcze były czasy, kiedy kobiety ubierały się znacznie skromniej niż współcześnie.

Przed kilkanaście laty ks. prof. Tadeusz Guz zaświadczał, że na zachodzie Europy Polacy mają bardzo dobrą opinię, gdy chodzi o ubieranie się. *Słyszałem np. od wielu Niemców – podkreśla duchowny – że „Wy, Polacy, wprawdzie nie jesteście tak majętni jak my, Niemcy, ale wy potraficie się pięknie ubrać”. I tutaj szczególnie podkreśla się, że kobiety – Polki – tak pięknie potrafią się ubrać. A z czego to wynika? – Z bardzo długiej tradycji polskiego katolicyzmu, który uczył nie tylko Polki, ale i Polaków, żeby po prostu zadbać o godność swojego ciała. A ta troska o godność ludzkiego ciała, to (...) także i piękne ubranie, żeby prezentować się w ciele w sposób godny.*

Mamy pełnię lata, bikini na plaży na większości z nas już nie robi wrażenia. A jak ma się sprawa naszego ubioru w przestrzeni sakralnej? **Powinniśmy być dostojnie ubrani, bo idziemy do kościoła na spotkanie z Panem Bogiem** – mówi ks. Guz – a było praktykowane przez wiele pokoleń naszego polskiego narodu – mówiło się o ubraniu, że to jest ubranie kościelne – czyli najpiękniejsze, na jakie danego człowieka czy daną rodzinę było stać.

Dziś – dostrzega ks. Sławomir Kostrzewa – u wielu ludzi, którzy chodzą do kościoła zanika wrażliwość na to, w jaki sposób świadczymy o Bogu, z którym się spotykamy. Czy świadczymy o Nim naszym strojem, ubiorem, naszym zachowaniem, czy może wystawiamy anty-swiadectwo? – daje pod rozwagę duchowny.

Jakiś czas temu, na katolickim portalu Polonia Christiana, ukazał się artykuł dotyczący ubioru katolików, a w nim wyniki ankiety, w której to kobiety i mężczyźni wskazywali na to, co najbardziej ich razi – w kościele podczas liturgii – w ubiorze innych ludzi. U kobiet na pierwszym miejscu raziły krótkie sukienki i spódniczki, dalej – krótkie spodenki, duży dekol, widoczna bielizna, gołe nogi, widoczne brzuchy, klapki na nogach, prześwitujące ubrania oraz obciste stroje. U mężczyzn natomiast najbardziej raziły krótkie spodnie, sportowe koszulki typu T-shirt i spodnie z niskim stanem („biodrówki”). Młode pokolenie jednak patrzy na to inaczej...

W ogóle **zanika dzisiaj sztuka właściwego ubierania się**, tzn. takiego, które przystaje do okoliczności i miejsca – kontynuuje ks. Kostrzewa – bardzo często to, co dyktuje nasz sposób ubierania się, to jest po prostu moda albo nasza wrażliwość. Jeśli chodzi o modę, to jest takie bardzo dobre powiedzenie, że **nie zawsze to co modne jest godne**. (...) Jeżeli pójde na jakieś prywatne spotkanie, na jakieś imieniny, urodziny do kogoś i swoim ubiorem nie będę wskazywał na to, że szanuję tę osobę, bo np. ubiorę się jak na podwórko, to zostanie to odebrane jako złe wychowa-

Modlimy się w intencjach papieża Franciszka

Są to intencje, które papież wyznacza na dany miesiąc, w których on sam się modli i prosi innych o modlitwę.

Intencje papieskie na lipiec 2022 r. ZA OSOBY STARSZE

Modlimy się w intencji osób starszych, które są korzeniami i pamięcią narodu, aby ich doświadczenie i mądrość pomagały najmłodszym patrzeć w przyszłość z nadzieją i odpowiedzialnością.

Intencje papieskie na sierpień 2022 r. ZA MAŁYCH I ŚREDNICH PRZEDSIĘBIORCÓW

Modlimy się, aby mali i średni przedsiębiorcy, poważnie dotknięci kryzysem gospodarczym i społecznym, znaleźli środki niezbędne do kontynuowania swojej działalności w służbie społeczności, w których żyją.

nie, jako pogardę dla innych ludzi. Jeżeli to czujemy w takim wymiarze prywatnym, to tym bardziej powinniśmy odczuwać w tym wymiarze, który dotyczy naszego spotkania z Bogiem, tej kultury osobistej, dobrego wychowania i smaku dzisiaj brakuje. Ale to też wszystko wynika z braku wiary, bo gdyby nasza wiara w Boga była prawdziwa, szczerza, nie byłoby problemu, jak się ubrać do kościoła. Gdybyśmy tylko wiedzieli, z Kim się tutaj spotykamy, to staralibyśmy się całym sobą wskazać na to, że chcę oddać Bogu cześć, także przez to, jak wyglądam.

Trzeba zwrócić uwagę na dzieci – dodaje kapłan – bo ich wiara rodzi się przede wszystkim przez naśladownictwo, poprzez uważne przypatrywanie się dorosłym, więc jeśli jego rodzic zatroszczy się o właściwy ubiór w kościele, to istnieje duże prawdopodobieństwo, że ten młody człowiek będzie chciał również zachowywać się w ten sposób, upodobnić się do dorosłych. (...) Zauważamy, że rodzice nie potrafią wykształcić u dzieci bardzo ważnej i istotnej różnicy między tą przestrzenią, jaką jest kościół, a np. przestrzenią własnego domu czy podwórka, że dzieci, które przychodzą na Mszę Świętą, choćby swoim strojem nie wskazują na to, że tu przyszły po coś innego niż tylko się wesoło bawić czy spędzić radośnie czas. Jeżeli dziecko przez swój ubiór tego nie wyczuje, to ono będzie się zachowywać jak na podwórku i jak w domu. Kiedyś pewna pani powiedziała, że nie potrafi opanować zachowania swojego dziecka. Ktoś jej mądrze poradził: „Niech pani ubierze odświętne swoje dziecko, tak jak byście szli na imieniny do babci czy do dziadka”. I kiedy to zastosowała, zauważyła znaczącą różnicę w zachowaniu się jej dziecka w kościele, ono wyczuło, że to jest już coś innego. cdn.

Oprac. Iwona Skorupska

KĄCIK DLA DZIECI I MŁODZIEŻY

KOCHANI

Wreszcie wakacje i wymarzony czas odpoczynku! Oczywiście tylko od szkoły. Minął już ponad tydzień od końca roku szkolnego, więc pewnie trzeba sprawdzić, czy w plecaku nie zostały stare kanapki. Teraz będą śmierdzieć, ale po wakacjach byłby to prawdziwy dramat.

Jest bardzo wiele sposobów na spędzanie wakacji: można bardzo dużo robić, można odpoczywać nic nie robiąc, można odpoczywać biegając i na wiele innych, różnych sposobów. Mam nadzieję, że każdy z nas ma jakiś sposób na odpoczynek.

W te wakacje chciałabym wam zaproponować, abyście odkryli również swój sposób na znalezienie Boga. Proponuję więc zadanie, abyście poszukali Boga w otaczającym nas świecie, który On dla nas stworzył. Ma to polegać na tym, żebyście napisali lub narysowali albo zrobili zdjęcie czegoś, co was zachwyciło w tym świecie, który stworzył Pan Bóg. Jeżeli macie swój własny sposób na znalezienie Boga gdzie indziej niż w otaczającej nas przyrodzie, oczywiście możecie też ten sposób opisać lub narysować albo zrobić zdjęcie (o ile się da).

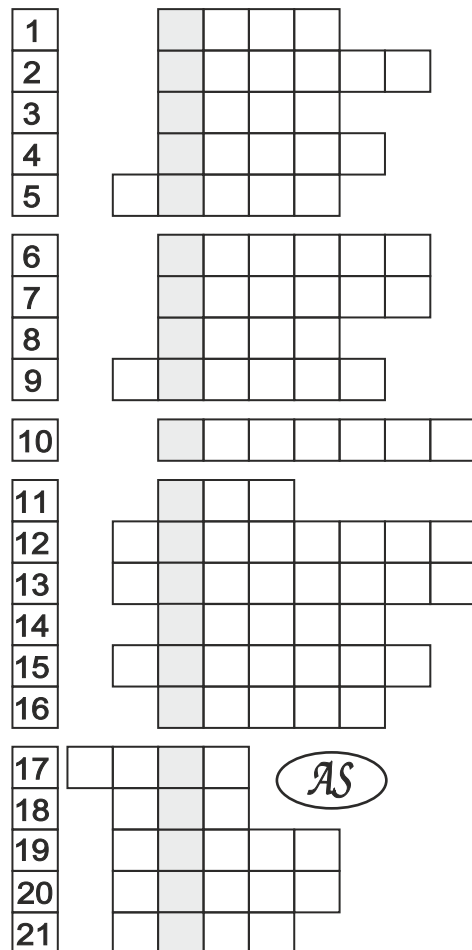
Utrudnię Wam sprawę tym, iż podam mój przykład i nie będzie można zrobić takiego samego (czyli nikt nie może przysłać zdjęcia piwonii). To zadanie można wykonać zarówno rozwiązując krzyżówkę, jak i całkowicie osobno – przecież są wakacje i nie będziemy się do niczego przymuszać.

A teraz zapraszamy Was do wakacyjnej zabawy, która polega na rozwiązaniu krzyżówki (i nie tylko!). Oto pomocnicze hasła:

1. Ceremonia zawarcia sakramentalnego małżeństwa (potocznie)
2. Pierwszy pełny miesiąc wakacji
3. Imię babci Jezusa (imieniny 26 lipca)
4. 7 darów ... Świętego
5. ... należy chronić od poczęcia do naturalnej śmierci
6. 10 Przykazań ...
7. Bóg ..., Syn Boży i Duch św.
8. Wyższe niż pagórki
9. Otaczającą nas przyrodę często nazywamy ...
10. Lipiec i sierpień razem to ...
11. Zbudował arkę
12. Pan Jezus jest często porównywany do ... swoich owiec
13. Zapylają kwiaty i produkują miód
14. Grupa ludzi poświęconych Bogu np.: ... Jezuitów, ... Franciszkanów
15. Kończy się tym znakiem „?”
16. Duży, słony zbiornik wodny, nad którym latem odpoczywamy
17. Kwiat z kolcami
18. Latem z kominów raczej nie leci
19. Widzimy okiem, a słyszymy ...
20. Biblia to ... Święte
21. Jezus chodząc po ziemi uzdrowiał i czynił inne ...

Po wpisaniu odgadniętych haseł do diagramu, litery z oznaczonej, pionowej kolumny utworzą rozwiązanie. Napiszcie je na kartce, dopiszcie swoje imię, nazwisko oraz klasę i szkołę, do której chodzicie. Do skrzynki na listy umieszczonej przy wejściu do ks. proboszcza (w terminie do 20 sierpnia br.) wrzucicie rozwiązanie

krzyżówki i prace obrazujące Wasz zachwyt nad pięknem świata stworzonego przez Boga (a te prace, które się w skrzynce nie zmieszczą zostawcie w zakrystii).

Rozwiązanie krzyżówki z czerwcowego numeru MK brzmiało: BÓG NASZYM OJCEM. Nagrody za prawidłowe rozwiązanie otrzymują: Oliwia Korpala, Piotr Mazurkiewicz oraz Wiktor Mrozowski. Gratulujemy! Nagrodę możecie odebrać w zakrystii. AS

Zupełnie blisko

Nie musisz wybierać się za morza,
nie musisz wlatywać ponad chmury,
nie musisz przechodzić Alp...
Droga, którą ci się wskazuje nie jest daleka.
Musisz wyjść naprzeciw swemu Bogu
tylko dla samego siebie.
«**Słowo Boże jest bowiem blisko ciebie,
na twoich ustach i w twoim sercu.**» (por. Rz 10, 8)

Miesięcznik Kościelny Parafii Świętej Trójcy w Bydgoszczy. Kolegium Redakcyjne: zespół wraz z ks. proboszczem Bronisławem Kaczmarkiem.

Adres do korespondencji: Parafia Świętej Trójcy 85-224 Bydgoszcz, ul. Świętej Trójcy 26.

Konto Parafii Świętej Trójcy: BNP Paribas Bank Polska S.A. o/w Bydgoszcz nr PL 18 2030 0045 1110 0000 0047 4790. **Redakcja zastrzega sobie prawo skracania lub przeredagowywania nadesłanych materiałów.** Strona internetowa parafii: www.trojca.info